

İSTANBUL
GELİŞİM
ÜNİVERSİTESİ

uluslararası
kısa film
video ve
fotoğraf
sempozyumu

international
short film
video and
photography
symposium

BİLDİRİ ÖZETİ KİTAPÇIĞI

25-27 Ekim 2024

ABSTRACT BOOKLET

25-27 October 2024

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

Güzel Sanatlar
Fakültesi

apart

**II. Uluslararası Kısa Film Video ve Fotoğraf
Sempozyumu (25-27 Ekim 2024):
Bildiri Özeti Kitapçığı**

&

**II. International Short Film, Video and Photography
Symposium (October 25-27, 2024):
Abstract Booklet**

**Editör / Editor:
Emre DOĞAN**

**İstanbul Gelişim Üniversitesi Yayınları
2025**

**T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI**

Sinema GENEL
MÜDÜRLÜĞÜ
General Directorate of Cinema

**Güzel Sanatlar
Fakültesi**

apart

**İSTANBUL
GELİŞİM
ÜNİVERSİTESİ**

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ) Yayın Kurulu'nun 17.10.2025 tarih ve 2025/03 sayılı toplantısında alınan 2025/03-1 numaralı karar, İGÜ Yayın Kurulu Başkanlığı'nın 21.10.2025 tarih ve E-65460130-824.01-187840 sayılı yazısı ile İGÜ Yönetim Kurulu'nun 12.11.2025 tarihinde yapılan 2025/12 numaralı toplantısında alınan 06 numaralı karar uyarınca Üniversitemiz Yayınevi tarafından yayımlanmasına karar verilmiştir.

© İstanbul Gelişim Üniversitesi Yayınları
© **Istanbul Gelisim University Press**
Kasım 2025 / November 2025

Her hakkı saklıdır.
All rights reserved.

**Sertifika Numarası /
Certificate Number: 47416**

e-ISBN: 978-625-8202-52-6

**İGÜ Yayın Numarası /
IGU Press Number: 146**

**Yayına Hazırlayan ve Grafik Tasarım /
Prepared for Publication and Graphic Design**
Melike SÖALP

**Kapak Tasarımı /
Cover Design**
Melike SÖALP

İstanbul Gelişim Üniversitesi Yayınları

Adres : Rektörlük Binası-Cihangir Mah. Şehit Jandarma Komando Er Hakan Öner Sok. No: 1
34310 Avcılar / İstanbul / TÜRKİYE
Telefon : +90 212 422 70 00 / 7379
Belgeç : +90 212 422 74 01
E-posta : iguyayinlari@gelisim.edu.tr
Ağ sayfası: <https://iguyayinlari.gelisim.edu.tr>
Facebook: iguyayinlari
Twitter : IGUYayinlari
Instagram: iguyayinlari
LinkedIn : İstanbul Gelişim Üniversitesi Yayınları

**T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI**

apart

**Güzel Sanatlar
Fakültesi**

KURULLAR COMMITTEES

Onur Kurulu Honorary Committee

Bahri Şahin – *Prof. Dr. / İstanbul Gelişim Üniversitesi Rektörü*
Şükran Güzin Ilıcak Aydınalp – *Prof. Dr. / İstanbul Gelişim Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı*

Düzenleme Kurulu Executive Committee

Biriz Aydınç Öztüzemen - *Yönetmen - Bağımsız*
Devrim Taban – *Sanatçı - Bağımsız*
Eda Türkay – *Arş. Gör. / İstanbul Gelişim Üniversitesi*
Emre Doğan – *Dr. Öğr. Üyesi / İstanbul Gelişim Üniversitesi*
Onur Keşaplı – *Arş. Gör. Dr. / Uşak Üniversitesi*
Onur Turgut – *Arş. Gör. / Özyeğin Üniversitesi*
Tahir Ün – *Sanatçı / Bağımsız*
Zeliha İnci Asal – *Arş. Gör. / Özyeğin Üniversitesi*
Zeynep Merve Uygun – *Dr. Öğr. Üyesi / Özyeğin Üniversitesi*

Bilim ve Sanat Kurulu Science and Art Committee

Adnan Tönel – *Prof. Dr. / Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi*
Ahmet Dönmez – *Doç. Dr. / Çankırı Karatekin Üniversitesi*
Ahmet Şefik Güngör – *Prof. Dr. / Yaşar Üniversitesi*
Arzu Ertaylan – *Doç. Dr. / Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi*
Ali Kemal Çipe – *Dr. Öğr. Üyesi / İstanbul Gelişim Üniversitesi*
Atanur Andıç – *Dr. Öğr. Üyesi / Özyeğin Üniversitesi*
Ayşegül Akaydın – *Doç. Dr. / İstanbul Aydın Üniversitesi*
Deniz Tortum – *Yönetmen, Araştırmacı*
Dilek Gürsoy – *Dr. Öğr. Üyesi / İstanbul Bilgi Üniversitesi*
Emilia Stoeva – *Prof. Dr. / New Bulgarian University*
Emre Ahmet Seçmen – *Doç. Dr. / Beykoz Üniversitesi*
Ersan Ocak – *Doç. Dr. / TED Üniversitesi*
Eser Selen – *Doç. Dr. / Özyeğin Üniversitesi*
Hasan Akbulut – *Prof. Dr. / İstanbul Üniversitesi*
Hasan Doğan – *Yönetmen - Bağımsız*
İrem Çoban – *Dr. Öğr. Üyesi / İstanbul Bilgi Üniversitesi*
İpek Gürkan – *Dr. Öğr. Üyesi / İstanbul Gelişim Üniversitesi*
Karen Boswall – *Dr. Öğr. Üyesi / University of Sussex*

Kerem Yükseloğlu – Öğr. Gör. / İstanbul Gelişim Üniversitesi
Laliv Melamed – Dr. Öğr. Üyesi / Groningen University
Melike Özmen – Dr. Öğr. Üyesi / İstanbul Bilgi Üniversitesi
Meltem İşler Sevindi – Dr. Öğr. Gör. / İstanbul Gelişim Üniversitesi
Mesut Bostan – Dr. Öğr. Üyesi / Marmara Üniversitesi
Metin Çavuş – Dr. Öğr. Üyesi / Özyeğin Üniversitesi
Metin Yasan – Dr. Öğr. Üyesi / Nişantaşı Üniversitesi
Mohammad Ghane Fard – Yönetmen, Yapımcı
Nacim Pak Shiraz – Prof. Dr. / The University of Edinburgh
Onur Sesigür – Dr. Öğr. Üyesi / Coventry University
Övünç Ege – Arş. Gör. / Özyeğin Üniversitesi
Özlem Şimşek – Doç. Dr. / İstanbul Topkapı Üniversitesi
Patricia Nogueira – Prof. Dr. / University of Beira Interior
Per Fikse – Festival Direktörü
Rabiya Saltık – Dr. Öğr. Üyesi / İstanbul Gelişim Üniversitesi
Rastyam T. Aliev – Doç. Dr. / Astrakhan State University
Sean Homer – Prof. Dr. / American University in Bulgaria
Selen Çalık Bedir – Dr. Öğr. Üyesi / Beykoz Üniversitesi
Selin Güneştan – Dr. Öğr. Üyesi / Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi
Serdar Kökçeoğlu – Araştırmacı, Belgeselci
Sertaç Koyuncu – Arş. Gör. / Yaşar Üniversitesi
Tahsin İşbilen – Yönetmen - Bağımsız
Talha Altinkaya – Dr. Öğr. Üyesi / Dokuz Eylül Üniversitesi
Taylan Mintaş – Yönetmen - Bağımsız
Tolga Hepdinçler – Doç. Dr. / Bahçeşehir Üniversitesi
Ulaş Işıklar – Doç. Dr. / Beykent Üniversitesi
Vanessa Zalot – Arş. Gör. / Lucerne University of Applied Sciences and Arts & University of Basel
Volkan Çetin – Dr. Öğr. Üyesi / İstanbul Bilgi Üniversitesi
Volkan Mengi – Dr. Öğr. Üyesi / Özyeğin Üniversitesi
Yektanurşin Duyan – Doç. Dr. / Mardin Artuklu Üniversitesi
Yusuf Ziya Gökçek – Doç. Dr. / Marmara Üniversitesi
Zeynep Dadak – Yönetmen, Dr. Öğr. Üyesi / NYU Berlin Üniversitesi

Grafik Tasarım ve Yayına Hazırlayan Graphic Design and Prepared by

Melike Söalp

Sekreteryä Editorial Secretariat

Bedia Zerin Hökenek
Selahaddin Bor
Sümeyye Özyurt

İletişim Contact

apart Sanat Derneği
Caferaga Mahallesi Sarraf Ali Sokak Saraçoğlu İş Hanı No:36/19 Kadıköy/İstanbul
sempozyum@a-part.online

İÇİNDEKİLER INDEX

İkinci Sempozyum Üzerine.....	9
Anı Fotoğrafına Bakmak - <i>Ahmet Bilgehan Yıldız</i>	10
Filmlerin Kimyasalsız Görünür Olma Süreci; Deneysel Analog Fotoğrafta 'Caffenol' Tekniği - <i>Ahmet Dağdelen</i>	12
Görüntülenen ve Yankılanan: Doğa ve Hipernesnelere - <i>Aşkın Ercan</i>	14
Ekolojik Krizlerle Mücadelede Yeni Bir Söylem Aracı Olarak İnteraktif Belgeseller - <i>Elçin As</i>	16
Dijital Görsel Arşivin Çıkmazları: İmgenin Metalaşması ve Hakikatin Yeniden İnşası - <i>Gülbin Özdamar Akarçay</i>	18
Yapay Zekâ Kullanılarak Oluşturulmuş Kurmaca ve Etkileşimli Kısa Film Üretim Pratiği - <i>Kutsal Amaç Kuruhan, Umut Burcu Tasa Yurtsever</i>	20
Kısa Film Üretimine Yönelik Finansal Kaynaklar: Türkiye'den Örnekler - <i>Mehmet Oğuz Yıldırım</i>	22
The Impact of AI Generated Visual Artworks in Media: Confidence and Considerations - <i>Nafise E. Motlagh, Ibrahim Ayoub</i>	24
Psikanalitik Eleştiri Bağlamında Bir Kısa Film Okuması: Optik Düşler - <i>Onur Erkin</i>	25
İnteraktif Belgesel Alanının Durumu - <i>Özgür Akgün</i>	27
Video Oyunlarında Yas Tutmak: Anlatı Tasarımıyla Kaybı ve Yas Tutmayı Anlamak - <i>Özgür Kalender</i>	29
Akışkan Araziler: Türkiye'de Çağdaş Sanatta Zaman Temelli Medya ile Manzaraya Güncel Yaklaşımlar - <i>Rana Öztürk</i>	31
Feminist Eleştiri Bağlamında Belgesel Fotoğrafın Altın Çağı'nda Kadın Fotoğrafçıların Gördükleri - <i>Serenay Anık Gök</i>	33

Sanal Gerçeklik Anlatısının Sınırlarını Aşmak: Yapay Zekâ ve Sanal Gerçeklik İş Birliği - <i>Servet Can Dönmez</i>	35
Politikanın Sanat ile İlişkisi ve Sanatın Politik Temsilleri: <i>Mimaroğlu The Robinson of Manhattan Island</i> Belgeseli - <i>Tuncer Mert Aydın</i>	37

İkinci Sempozyum Üzerine

Emre Doğan

*apart Sanat Derneği Yönetim Kurulu Başkanı, İstanbul Gelişim Üniversitesi Güzel Sanatlar
Fakültesi Radyo, TV ve Sinema Bölüm Başkanı, Dr. Öğr. Üyesi.*

apart Sanat Derneği'nin en karakteristik etkinliklerinden biri olan Uluslararası Kısa Film, Video ve Fotoğraf Sempozyumu'nun ikincisi, son anda yetişen Kültür ve Turizm Bakanlığı Sinema Genel Müdürlüğü desteğiyle ve İstanbul Gelişim Üniversitesi'nin eşsiz katkılarıyla 2024 yılının Ekim ayında, Kadıköy Barış Manço Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. Her zamanki gibi klasik bilimsel/akademik toplantı kurallarını ve görgüsünü eleştirel bir şekilde rafa kaldırmayı ve salt düşünme eylemine ket vurabilecek tüm 'şeylerden' uzaklaşmayı amaçlayan sempozyumda, bu sene online ve fiziksel olmak üzere toplamda 15 bildiri sunuldu. Bu sunumların yanında Tahir Ün'ün liderliğinde hayat bulan videoart.ist gösterimleri, Burak Öztürk, Ahmet Kerem Keçeli ve Hasan Cem Çal'ın Manifold adına katılımcısı olduğu 'Video Oyunlarında Yeni Yönelimler' paneli ve Tahir Ün'le Devrim Taban'ın küratörlüğünü yaptığı 'HIR-SİZ' isimli video gösterimi katılımcılarla ve izleyicilerle buluştu. Tıpkı ilk yılında olduğu gibi yine ilgiyle karşılanan sempozyumun -ikinci yılında öğrendiklerinin ışığında- 2025 yılında, 24-26 Ekim tarihlerinde gerçekleştirilecek üçüncü sempozyuma daha güçlü bir şekilde hazırlandığı söylenmelidir. Bu anlamda sempozyumun düzenleme kurulunun takım kaptanı olarak organizasyonun öncesinde ve sonrasında emeği geçen apart'a ve bu organizasyona güvenip emek veren herkese çok teşekkür ederim.

Bir sonraki sempozyumda görüşmek üzere.

Anı Fotoğrafına Bakmak

*Ahmet Bilgehan Yıldız**

Bu araştırma, dijitalleşen dünyada insanın kendi geleneksel fotoğraf albümlerine ve anı fotoğraflarına bakışına odaklanmakta ve 'fotoğrafik imgeyle teoriyi düşünme' tezi olarak geliştirilmektedir. Araştırmanın verileri, teorik örneklemle seçilen katılımcıların fotoğrafik uyarım metodu kullanılarak kendi aile albümlerine bakışları ve geleneksel anı fotoğraflarına baktıklarındaki duygulanımları aracılığıyla sağlanmaktadır. Bu noktada, görüşmeci ve araştırmacının kafasına yerleştirilmiş aksiyon kameralarıyla kaydedilen video görüntüler araştırmanın ham verileri olarak değerlendirilmektedir. Fotoğraflı görüşmeler genelden özele hazırlanmış sorularla yarı-yapılandırılmış olarak gerçekleştirilmektedir. Verileri analiz etme sürecinde benimsenen özdüşünümsel perspektifle araştırmada gömülü teori metodolojisi uygulanmaktadır. Analiz sonucunda; fotoğrafa bakma üzerine geleneksel vizyonda geliştirilen anlatılardan farklı ve yeni kategorilerle karşılaşılacağı öngörülmektedir.

'Fotoğrafa bakma' literatürde Susan Sontag, Roland Barthes, Richard Chalfen, Victor Burgin ve Gillian Rose gibi pek çok isim tarafından üzerine tartışılan bir fenomendir. Sontag, Fotoğraf Üzerine (2010) ve Başkalarının Acılarına Bakmak (2004) kitaplarında fotoğrafa bakarken; Barthes fotoğrafa, Camera Lucida'da (1992), öznel bir perspektifle göstergebilimsel ve fenomenolojik yaklaşımlarla bakar. Chalfen (1987) fotoğrafın toplumsalın inşa süreci ve doğrudan aile fotoğraflarının anlatımı üzerine çalışmıştır. Burgin'in (2013) fotoğrafik söylem kavramını geliştirmiştir ve postmodern vizyonla fotoğrafa bakmaktadır. Rose (2010) ise, İngiltere'de aile albümünün yaratımında toplumsal cinsiyeti ve kadının rolü üzerinden fotoğrafa yaklaşır.

Fotoğrafa bakma olgusu araştırmamızda yeni bir pratik olarak ele alınmaktadır. Bu fotoğrafa bakma pratiğini gerçekleştirmek literatürde işlenen fotoğrafa bakma klişesi, fotoğrafik söylem, analog-dijital ayrımı, zamanın kristalleştirilmesi ve studium-punctum gibi kavramlar üzerinden tartışılmaktadır. 21. yüzyılda imgenin dijitalleşmesiyle birlikte fotoğrafa bakma pratiği geleneksel görme biçimlerinden farklılaşmıştır. Bu bağlamda, doğal olarak, günümüz insanının geleneksel aile albümüyle ve özellikle anı fotoğrafıyla karşılaşmasındaki etkileşimin nasıl değiştiği problemi doğmaktadır. Fotoğrafa bakma üzerine geliştirilen bu araştırma, bu noktada, günümüz insanının geleneksel fotoğraflar karışısındaki etkileşiminin çıktılılarıyla ilgilenmektedir. Gündelik hayatta sürekli imgeye maruz kalan dijitalleşen insanın bu pratikteki duygulanımları ve onun için görülmeye değer şeylerin neler olduğu soruları araştırmanın temel problemini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aile Albümleri, Anı Fotoğrafı, Fotoğrafik Uyarım, Gömülü Teori, Sanat Tabanlı Araştırma.

* Sosyal Medya Tasarımcısı & Videographer, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Eskişehir, Türkiye. ahmetbilgehanyildiz@gmail.com.

Looking at Memorial Photos

*Ahmet Bilgehan Yıldız**

This research focuses on how people look at traditional photo albums and memory photographs in a digitized world and is developed as a thesis of 'using photographic data to think with theory'. The data of the research is provided by the participants selected from the theoretical sample by using the method of photographic stimulation through looking at their own family albums and their emotions when looking at traditional memorial photos. At this point, video images recorded with action cameras (GoPro) placed on the head of the interviewer and the researcher are considered as the raw data of the research. The photo-interviews are semi-structured with questions prepared from general to specific. Grounded theory methodology is applied in the research with the self-reflexive perspective adopted in the process of analyzing the data. As a result of the analysis; it is predicted that new and different categories can be encountered from the narratives developed in the traditional vision of looking at photography.

'Looking at photography' is a phenomenon discussed in the literature by many names such as Susan Sontag, Roland Barthes, Richard Chalfen, Victor Burgin and Gillian Rose. While Sontag looks at photography in her books *On Photography* (1977) and *Regarding the Pain of Others* (2004), Barthes looks at photography from a subjective perspective with semiotic and phenomenological approaches in *Camera Lucida* (1992). Chalfen (1987) has worked on the social construction process of photography and the narration of direct family photographs. Burgin (2013) has developed the concept of photographic discourse and looks at photography with a postmodern vision. Rose (2010), on the other hand, approaches photography through gender and the role of women in the creation of the family album in England.

The phenomenon of looking at the photograph is considered as a new practice in our research. Performing this practice of looking at a photograph is discussed through concepts such as the clichés of looking at a photograph, photographic discourse, analogue-digital distinction, crystallization of time and studium-punctum. In the 21st century, with the digitalization of the image, the practice of looking at photography has become different from traditional ways of seeing. In this context, the question naturally arises as to how the interaction of today's people with the traditional family album and especially with the memorial photograph has changed. At this point, this research on looking at photographs is concerned with the outcomes of today's people's interaction with traditional photographs. The main problem of the research is the affections of the digitalized person who is constantly exposed to images in daily life and the questions of what is worth seeing for him/her in this practice.

Keywords: Family Albums, Memorial Photo, Photo-Elicitation, Grounded Theory, Art Based Research.

* Social Media Design & Videographer, Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Art and Design, Eskisehir, Türkiye. ahmetbilgehanyildiz@gmail.com.

Filmlerin Kimyasalsız Görünür Olma Süreci; Deneysel Analog Fotoğrafta 'Caffenol' Tekniği

*Ahmet Dağdelen**

Geçmişten günümüze fotoğrafın analog tarafında insanlar fotoğraf makineleri ile çekmiş oldukları filmleri yıkamak ve filmin içerisindeki fotoğrafları görünür kılmak için çeşitli film yıkama kimyasalları kullanmış ve günümüzde de kullanmaya devam etmektedir. Birçok farklı marka ve nitelikte üretilen bu kimyasallar ile filmlere uygun ürün seçebilmekte ve filmler yıkanabilmektedir. Ancak günümüz şartlarında ne yazık ki, analog fotoğrafa olan ilginin azalması ve yetersiz stoklar nedeniyle hem taze film yıkama kimyasallarına ulaşım imkânı azalmış, hem de gerekli kimyasallar bulunsa da çok ciddi fiyat artışları ile karşılaşmaktadır. Bu nedenle fotoğrafçılar ve sanatçılar, alternatif ve çevre dostu yollar arayışına girmişlerdir. Bu tekniklerden biri olan "Caffenol" tekniği diğer film geliştiricilerine kıyasla doğaya yok denecek kadar az zarar vermektedir. Ayrıca "Caffenol" tekniğini hazırlamak için kullanılan materyallerin oldukça düşük maliyetler ile tedarik edilebilmesi analog fotoğraf dünyası için oldukça iyi bir alternatif film geliştirici olmasını sağlamıştır.

Bu teknikte Granül kahve, C vitamini (Askorbik asit), Çamaşır Sodası (Sodyum karbonat) ve su ile basit bir şekilde hazırlanması sayesinde birçok markanın üretmiş olduğu film geliştirme kimyasallarına alternatif bir solüsyon elde edilebilmektedir. Hali hazırda birden fazla el yapımı "Caffenol" formülü bulunmaktadır ve günümüzde halen analog fotoğraf ile uğraşan fotoğrafçı ve sanatçılar tarafından süreç geliştirilmektedir. Maliyeti düşürme ve doğaya karşı daha zararsız olması avantajları yanı sıra sürecin kararsız ve deneysel oluşu bir dezavantaj oluşturur. Fakat çeşitli yöntem ve denemeler ile telafi edilebilmektedir ayrıca deneyselliğin işin içerisinde olması bu yöntemi kişisel bir ifade aracına dönüştürmektedir. "Caffenol" süreci kahve tabanlı bir geliştirici olmasından dolayı film üzerinde oluşacak nihai görüntüler grenli ve sepyatik tonlarda görünmektedir. Bu sonuç oldukça sanatsal bir görüntü oluşturmasını sağlamaktadır.

"Caffenol" tekniği analog fotoğraf ile uğraşan fotoğrafçı ve sanatçılar için özgün ve yenilikçi bir alternatif çözüm seçeneği sunmaktadır. Film geliştirme yöntemleri üzerine alternatif ve çevre dostu teknikler için yapılan araştırmalar sonucunda geçmişten günümüze kadar ulaşmıştır.

Anahtar Kelimeler: Analog, Caffenol, Fotoğraf, Film.

* Lisans Öğrencisi, Atatürk Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Fotoğraf Bölümü, Erzurum, Türkiye. ahmetdagdelen40@gmail.com.

"The Process of Making Films Visible Without Chemicals: The 'Caffenol' Technique in Experimental Analog Photography"

*Ahmet Dağdelen**

From the past to the present, on the analog side of photography, people have used and continue to use various film washing chemical solutions to wash the analog films they have taken with their cameras and to make the photographs in the film visible. With these chemicals produced in many different brands and qualities, people can choose the product suitable for their films and wash their films.

However, unfortunately, in today's conditions, due to the decreasing interest in analog photography and the decline in demand, both the rate of finding fresh chemical stock has decreased, and even if the needed chemical is found, the price of the product is higher than it should be. For this reason, photographers and artists have sought alternative and environmentally friendly ways. The "Caffenol" technique has become a very good alternative film developer for the analog photography world, both because of the minimal damage it causes to nature compared to other film developers, and because the materials used to prepare it can be supplied at very low costs.

A simple preparation of granulated coffee, vitamin C (ascorbic acid), washing soda (sodium carbonate) and water can provide an alternative solution to the film developing chemicals already produced by many brands. There are already several handmade "Caffenol" formulas available and the process is still being developed today by photographers and artists involved in analog photography. The advantages are that it is more cost-effective and less harmful to the environment, but the disadvantage is that the process is unstable and experimental. It is possible to compensate for this with the formulas and graphs we have. Since the "Caffenol" process is a coffee-based developer, the final images on the film appear grainy and sepiatic. Although this result is not disturbing, it can be compensated for with various image software.

The "Caffenol" technique has become an original and innovative alternative solution option for photographers and artists dealing with analog photography. As a result of research on film development methods for alternative and environmentally friendly photography, it has reached from the past to the present.

Keywords: Analog, Caffenol, Photography, Film.

* B. A Student, Atatürk University, Faculty of Fine Arts, Department of Photography, Erzurum, Türkiye. ahmetdagdelen40@gmail.com.

Görüntülenen ve Yankılanan: Doğa ve Hipernesnelere

*Aşkın Ercan**

Bu araştırma, sanatın doğa ve hipernesnelere arasındaki ilişkiyi nasıl ele aldığını inceler. Video ve yeni medya üretimlerinde, doğa ve hipernesnelere konusundaki algıların nasıl dönüştüğünü ve ekolojik bilincin sanatın politik ve estetik bağlamda nasıl güçlenebileceğini tartışır. Araştırma, günümüz sanat pratiklerini Timothy Morton'un hipernesne kavramı ile kurduğu ilişkiler çerçevesinde tanımlamaya çalışır.

Morton'un hipernesne olarak açıkladığı, 'Deepwater Horizon felaketi', 'Florida Everglades'e akan petrol', 'Ekvador'un Lago Agrio bölgesine dökülen zehirli atıklar' ve Şili'nin Atacama Çölü'nde meydana gelen çevresel değişimler, doğanın ne olduğu ve toplumun doğadaki yerinin anlaşılması konusunu her türlü etik değerle yeniden tartışmaya açar. Bu bağlamda sanatçı Viktor Brim'in, Dark Matter isimli videosu ile 17. İstanbul Bienalinde Müze Gazhanede yer alan INTERPRT, sivil toplum örgütleri ve Deep Sea Mining Campaign (Derin Deniz Madenciliği Kampanyası) ile birlikte pasifikte yeni bir sınır oluşturan Clarion- Clipperton Zone bölgesindeki derin deniz madenciliği ile ilgili görsel araştırmalar doğa ve hipernesnelere arasındaki ilişkiyi tartışmaya açar.

Bugünün göstergelerini takip eden sanatçılar, ekolojik bilinci büyütmenin yollarını arar. Bunu yaparken neo-kapitalizmin tuzağına düşmeden üretim yapmanın mümkün olduğunu ve gelecek senaryolarını gösterme çabası ile uğraşır. Sanatçı, doğanın temsil politikaları ile birlikte yeni bir gelecek tahayyülü sunar. Bu araştırma Timothy Morton'un hipernesne teorisi ve sanat dünyasındaki etkisini ele alarak, sanatçıların hipernesnelere ve ekolojik felaketlere karşısındaki rolüne odaklanır.

Anahtar Kelimeler: Video Sanatı, Medya Sanatı, Hipernesnelere, Ekoloji, Doğa.

* Doç. Dr., Şeyh Edebalı Üniversitesi, Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi, Resim Bölümü, Bilecik, Türkiye. askinadan@gmail.com, 0000-0002-9688-8838.

Seen and Echoed: Nature and Hyperobjects

*Aşkın Ercan**

This research examines how art addresses the relationship between nature and hyperobjects. It discusses how perceptions of nature and hyperobjects are transformed in video and new media productions and how ecological consciousness can be strengthened in the political and aesthetic contexts of art. The research aims to define contemporary art practices within the framework of Timothy Morton's concept of hyperobjects.

Morton describes hyperobjects such as the 'Deepwater Horizon disaster', 'oil spilling into the Florida Everglades', 'toxic waste dumped in Ecuador's Lago Agrio region', and the environmental changes occurring in Chile's Atacama Desert. These events reopen the debate on what nature is and the understanding of society's place within it, challenging all ethical values. In this context, artist Viktor Brim's video "Dark Matter" and the visual research related to deep-sea mining in the Clarion-Clipperton Zone in the Pacific, presented at the 17th Istanbul Biennial in collaboration with INTERPRT, NGOs, and the Deep Sea Mining Campaign, explore the relationship between nature and hyperobjects.

Artists who follow the signs of today seek ways to enhance ecological consciousness. They strive to create without falling into the trap of neo-capitalism, attempting to portray future scenarios. The artist presents a new vision of the future along with the politics of nature's representation. This research, by addressing Timothy Morton's hyperobject theory and its impact on the art world, focuses on the role of artists in the face of hyperobjects and ecological disasters.

Keywords: Video Art, Media Art, Hyperobjects, Ecology, Nature.

* Assoc. Prof. Dr., Seyh Edebali University, Faculty of Fine Arts and Design, Department of Painting, Bilecik, Türkiye. askinadan@gmail.com, 0000-0002-9688-8838.

Ekolojik Krizlerle Mücadelede Yeni Bir Söylem Aracı Olarak İnteraktif Belgeseller

*Elçin As**

Dijital teknoloji devrimiyle birlikte toplumun birçok dinamiği kökten değişirken, sinema sanatı da yeni anlatım olanaklarına kavuşmuş ve teknolojinin getirdiği yeniliklere hızla adapte olmuştur. Bu süreçte, teknolojinin sunduğu imkanlardan faydalanan belgesel sinema için yeni bir dönemin kapıları aralanmış, yenilikçi yaklaşımlar ve anlatım biçimleri belgesel sinemadaki yerini belirginleştirmeye başlamıştır. Son dönemde belgesel yapımcılarının potansiyelini keşfettiği bu yenilikçi yaklaşımların başında interaktif belgeseller gelmektedir. İnteraktif belgeseller, yeni medyaya atfedilen interaktiflik, dijitalleşme, yakınsama, sanallık ve hipermetinsellik gibi birçok prensibi, geleneksel belgesel yapım teknikleriyle birleştirerek kendini var eden ve gelişimini hala sürdüren belgesel sinemanın yeni bir türüdür. Kuşkusuz bu nitelikleriyle, toplumsal değişimin güçlü bir aracı olarak ön plana çıkan belgesel sinemanın gerçeği yansıtmaya ve toplumsal hafızayı oluşturma misyonu, belgesel anlatım dilinin interaktif hale gelmesiyle daha da etkili bir hal almıştır. Çünkü interaktif belgeseller izleyicilere kişiselleştirilmiş ve etkileşimli bir deneyim imkânı sunmakta, izleyicilerin katılımını ön plana çıkartarak belgesel konusunun bağlamının daha kapsamlı şekilde anlaşılmasına katkı sağlamaktadır. Bu bağlamda, çalışmanın temel amacı interaktif belgesellerin dünya genelinde var olan ekolojik krizlere karşı mücadelede nasıl yeni bir söylem üretme aracı olarak kullanılabileceğini incelemektir. Bu amaçtan hareketle, bu çalışmada *The Last Generation* (2018, Katie Worth ve Michelle Mizner) ve *Offshore* (2018, Brenda Longfellow ve Glenn Richards) interaktif belgeselleri içerik, biçim ve etkileşim yapısı yönünden içerik analizi metodolojisiyle analiz edilmekte ve interaktif belgesellerin ekolojik krizler gibi küresel konuların anlatımında sunabileceği avantajlar ve olanaklar değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnteraktif Belgeseller, Etkileşim, Ekolojik Krizler, İzleyici Katılımı.

* Dr. Öğr. Üyesi, Ege Üniversitesi, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Görsel İletişim Tasarımı, İzmir, Türkiye. akcoraelcinn@gmail.com, 0000-0001-8838-291X.

Interactive Documentaries as a New Discourse Tool in Combating Ecological Crises

*Elçin As**

While many dynamics of society have radically changed with the digital technology revolution, the art of cinema has also gained new narrative possibilities and has rapidly adapted to the innovations brought by technology. In this process, the doors of a new era were opened for documentary cinema, which benefited from the opportunities offered by technology, and innovative approaches and narrative forms began to clarify their place in documentary cinema. Interactive documentaries represent one of the most innovative approaches that documentary makers have recently discovered. Interactive documentaries are a new genre of documentary cinema that combines many principles attributed to new media such as interactivity, digitalisation, convergence, virtuality and hypertextuality with traditional documentary production techniques. Undoubtedly, the mission of documentary cinema, which stands out as a powerful tool of social change with these qualities, to reflect the truth and create social memory, has become even more effective with the interactive language of documentary narration. Because interactive documentaries provide viewers with a personalised and interactive experience and contribute to a more comprehensive understanding of the context of the documentary subject by highlighting the participation of the audience. In this context, the main purpose of this study is to examine how interactive documentaries can be used as a new discourse-generating tool in the struggle against the ecological crises that exist worldwide. Based on this purpose, this study analyses the interactive documentaries *The Last Generation* (2018, Katie Worth and Michelle Mizner) and *Offshore* (2018, Brenda Longfellow and Glenn Richards) in terms of content, form and interaction structure through content analysis methodology and evaluates the advantages and possibilities that interactive documentaries can offer in the narration of global issues such as ecological crises.

Keywords: Interactive Documentaries, Interaction, Ecological Crises, Audience Engagement.

* Asst. Prof. Dr., Ege University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Visual Communication Design, Izmir, Turkiye. akcoraelcinn@gmail.com, 0000-0001-8838-291X.

Dijital Görsel Arşivin Çıkmazları: İmgenin Metalaşması ve Hakikatin Yeniden İnşası

*Gülbin Özdamar Akarçay**

Bu çalışmada, 2012 yılında fotomuhabirler tarafından bağımsız olarak kurulan ve Türkiye'nin fotografik belleğini dijital arşiv ile biriktiren Depophotos Fotoğraf Ajansı'na ve arşivde yer alan Cumhuriyet tarihi fotoğraflarına odaklanılacaktır. Dünyada ve Türkiye'de Depophotos gibi haber ve görsel içerikli ajanslar, tarihi kayıt altına alan fotoğrafları tasnifleyip, kategorileştirerek ulaşılabilir hale getirmektedirler. Geçmişte tozlu raflar arasında ve kapalı kapılar arkasında saklanan belgeleri dijitalleştirerek yavaş yavaş erişime açmaktadırlar. Türkiye'nin önemli fotoğrafçılarının arşivlerini dijitalleştirerek kolektif belleğe hizmet eden bir yapı olarak Depo Photos'un, teknolojik olarak bant genişliklerinin yeterli olmaması ajansın kısıtlı kullanıcı ile çalışmasını zorunlu kılmaktadır. Bu durum, fotoğrafların sadece alıcıları ile paylaşılması nedeniyle tarihi imgelerin metalaşmasını sebep olmaktadır. Bu tür arşivler, Türkiye'nin görsel ansiklopedisi olarak tanımlanabilirler. Depo Photos'da yer alan Cumhuriyet tarihi fotoğraflarının hangi mecralarda kullanıldığı ve ne tür ideolojik bağlama yerleştirildiği de önem kazanmaktadır. Böylelikle fotoğrafın, bağlamından koparılarak yeniden ortaya çıkarıldığında yeni bir anlam inşasına maruz kalıp kalmadığı da çalışmanın soruları arasındadır. Bu bağlamda araştırmada, dijital görsel arşiv, toplumsal bellek, imgenin metalaşması, imge üzerinden hakikat inşası tartışmalarının çerçevesinde, Depo Photos'un arşivinde yer alan fotoğraflardan en çok satın alınan "Cumhuriyet tarihi fotoğraflarına" ve ne tür mecralarda kullanıldığına odaklanılarak, fotoğraftaki hakikatin değişip değişmediği analiz edilecektir. Ajansın kurucuları ve editörü ile derinlemesine görüşme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Bellek, Fotoğraf, Dijital Arşiv, Görsel Tarihin Metalaşması, Depophotos.

* Prof. Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Görsel İletişim Tasarımı, Eskişehir, Türkiye. gozakarcay@gmail.com, 0000-0003-4266-4561.

The Dilemmas Of The Digital Visual Archive: The Commodification Of The Image And The Reconstruction Of Truth

*Gülbin Özdamar Akarçay**

This study will focus on the Depophotos Photography Agency, which was founded independently by photojournalists in 2012 and accumulates the photographic memory of Turkey through a digital archive, and the photographs of the history of the Republic in the archive. In the world and in Turkey, news and visual content agencies such as Depophotos classify, categorize and make accessible the photographs that record history. They digitize documents that were stored on dusty shelves and behind closed doors in the past and gradually make them accessible. As a structure that serves the collective memory by digitizing the archives of Turkey's most important photographers, Depo Photos' lack of technological bandwidth makes it necessary for the agency to work with limited users. This situation leads to the commodification of historical images as the photographs are shared only with their recipients. Such archives can be defined as the visual encyclopedia of Turkey. The media in which the photographs of the history of the Republic in Depo Photos are used and the ideological context in which they are placed also gain importance. Thus, whether the photograph is subjected to a new construction of meaning when it is taken out of its context and reappeared is among the questions of the study. In this context, within the framework of the discussions on digital visual archive, social memory, commodification of the image, and the construction of truth through the image, the research will focus on the most purchased "photographs of the history of the Republic" among the photographs in the archive of Depo Photos and the media in which they are used and analyse whether the truth in the photograph has changed. In-depth interviews will be conducted with the founders and editor of the agency.

Keywords: Social Memory, Photography, Digital Archive, The Commodification of Visual History, Depophotos.

* Prof. Dr., Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Art and Design, Visual Communication Design, Eskisehir, Turkiye. gozakarcay@gmail.com, 0000-0003-4266-4561.

Yapay Zekâ Kullanılarak Oluşturulmuş Kurmaca ve Etkileşimli Kısa Film Üretim Pratiği

Kutsal Amaç Kuruhan , Umut Burcu Tasa Yurtsever***

Pandemi sonrası süreç ile birlikte günümüzde sinema salonlarının etkisini kaybetmesi, yeni medyanın hızlı ve etkin gelişimiyle alternatif platformların popülerliği artmıştır. Sinema sektöründe Apple TV, Netflix, Blu TV vb. çevrim içi platformların rolü oldukça artmıştır. Son yıllarda, etkileşimli teknolojilerin ve kullanıcı arayüzlerinin yaygınlaşmasıyla hemen her alanda duymaya daha çok aşına olduğumuz “kullanıcı deneyimi” terimiyle birlikte, sinemanın bulunduğu medyumlardan biri olan interaktif film kavramı gün geçtikçe daha da popülerleşmektedir. Netflix’in yayınlamış olduğu “Bandersnatch” interaktif filminden sonra interaktif film üretiminde artış gözlemlenmiştir.

İnteraktif film, izleyicilerin seçimlerini doğrultusunda farklı hikayelere evrilen bir akışa sahiptir. Genelde ana karakterin seçimlerinin yönetildiği interaktif filmlerde izleyici, bir dizi seçim yaparak film senaryosuna yön verir. Seyirci yaptığı seçimler sebebiyle pasif izleyici konumundan çıkar ve kendi hikayesini oluşturmaya başlar.

Yapay zekâ teknolojilerinin hızlı gelişim süreci ile birlikte sanat ve tasarım alanlarında birçok farklı araç geliştirilmeye başlanmıştır. Bu araçlardan bazıları senaryo yazma, bazıları ise film tasarımı gibi farklı aşamalarda kullanılabilirlerdir.

Bu çalışmada, “tasarım yoluyla araştırma” yöntemi kullanılarak, yapay zekâ araçları ile oluşturulmuş etkileşimli bir kısa film tasarımı yapılmaktadır. Filmin prototip gelişimi üzerinden yapay zekâ araçlarının film tasarımı sürecine ve ortaya konan üretimin özgünlüğüne olan etkisi, üretici perspektifinden araştırılmaktadır.

Üretilen olan deneysel kısa film, izleyicilerin aktif seçimleri doğrultusunda farklı sonlara ulaşabilecekleri bir etkileşimli yapıdadır. Bu yöntem, hem yapay zekâ araçlarının sinema üretim süreçlerindeki etkisini test etmekte hem de sinema izleyicisinin aktif bir katılımcı olarak film deneyimine nasıl dâhil olabileceğini irdelemektedir. Çalışma, yapay zekâ destekli film üretimi ile ilgili gelecek araştırmalar için bir prototip sunmayı amaçlamaktadır.

Çalışmanın sonucunda ortaya konacak etkileşimli kısa filmin gösterimi için, seyircilerin aktif seçimleriyle finale ulaşacakları, etkileşimli bir film gösterimi yapılması tasarlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Etkileşimli Film, Yapay Zekâ, Kısa Film, Film Tasarımı.

* Görsel İletişim Tasarımcısı, Yıldız Teknik Üniversitesi, Sanat Tasarım Fakültesi, Görsel İletişim Tasarımı, İstanbul, Türkiye. kutsalamackuruhan@gmail.com.

** Dr. Öğr. Üyesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Sanat Tasarım Fakültesi, İletişim Tasarımı, İstanbul, Türkiye. umuttasa@gmail.com, 0000-0003-0754-8012.

Practice of Fictional and Interactive Short Film Production Using Artificial Intelligence

Kutsal Amaç Kuruhan , Umut Burcu Tasa Yurtsever***

With the impact of the post-pandemic period, the influence of movie theaters has diminished, and with the rapid and effective development of new media, the popularity of alternative platforms has increased. In the film industry, the role of online platforms like Apple TV, Netflix, Blu TV, etc., has significantly grown.

In recent years, with the proliferation of interactive technologies and user interfaces, we have become more familiar with the term "user experience" in almost every field. Alongside this, the concept of interactive film, which is one of the mediums where cinema meets new media, has been gaining popularity day by day. After Netflix released the interactive film "Bandersnatch," there has been an increase in the production of interactive films.

Interactive films have a flow that evolves into different stories based on the choices of the viewers. In interactive films, where the choices of the main character are usually guided, the viewer makes a series of decisions to direct the film's script. Due to the choices they make, viewers move away from being passive spectators and start creating their own stories.

With the rapid development process of artificial intelligence technologies, many different tools have started to be developed in the fields of art and design. Some of these tools can be used in various stages such as scriptwriting and film design.

In this study, using the "research through design" method, an interactive short film design created with artificial intelligence tools is being developed. Through the prototype development of the film, the impact of AI tools on the film design process and the originality of the production is being investigated from the producer's perspective.

The experimental short film to be produced will have an interactive structure where viewers can reach different endings based on their active choices. This method not only tests the impact of AI tools on film production processes but also explores how cinema audiences can be involved as active participants in the film experience. The study aims to present a prototype for future research on AI-supported film production.

For the screening of the interactive short film to be presented as a result of the study, an interactive film screening is planned where the audience will reach the finale through their active choices.

Keywords: Interactive Film, Artificial Intelligence, Short Film, Film Design.

* Visual Communication Designer, Yıldız Technical University, Faculty of Art and Design, Visual Communication Design, Istanbul, Türkiye. kutsalamackuruhan@gmail.com.

** Ass. Prof. Dr., Yıldız Technical University, Faculty of Art and Design, Communication Design, Istanbul, Türkiye. umuttasa@gmail.com, 0000-0003-0754-8012.

Kısa Film Üretimine Yönelik Finansal Kaynaklar: Türkiye'den Örnekler

*Mehmet Oğuz Yıldırım**

Kısa film, sinema tarihinin başlangıcından bu yana sanatsal ifade ve deneysel bir alan olarak önemli bir rol oynamıştır. Lumière Kardeşler'in ilk kısa gösterimleriyle başlayan süreçte, kısa filmler sokak manzaralarını, günlük yaşam kesitlerini ve çeşitli etkinlikleri belgelemeye odaklanmıştır. Türkiye'de de kısa film üretimi, dünya sinemasıyla paralel bir gelişim göstermiş olup, Türk sinemasının ilk eseri olarak kabul edilen ve tartışmalara konu olan "Ayastefanos'taki Rus Abidesinin Yıkılışı" kısa belge film formatında üretilmiştir. Tarihsel süreçteki teknolojik ilerlemeler ve dijitalleşme, kısa filmlerin teknik ve anlatım yönünde gelişmesine ve üretim artışına katkıda bulunmuştur. Günümüzde kısa filmler, online platformlar ve film festivalleri aracılığıyla geniş kitlelere ulaşmaktadır. Nitelikli kısa film üretiminde senaryo kadar yapım gücü de kritik öneme sahip olup, bu da ekonomik kaynaklara bağlıdır. Türkiye'de kısa film üretimine maddi ve aynı destek sağlayan çeşitli kamu kurumları, vakıflar, sivil toplum kuruluşları ve özel teşebbüsler bulunmaktadır. Bu çalışmada, 2023 yılı içerisinde Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı Sinema Genel Müdürlüğü Kısa Film Yapım Desteği incelenmiş ve sağlanan toplam kaynak miktarı belirlenmiştir. "kameraarkası.org" veri tabanında kayıtlı kurmaca, belgesel, deneysel ve animasyon kısa filmler dikkate alınarak, Türkiye'de üretilen bir kısa filme ortalama sağlanan finansmanın miktarı ve bu kaynakların yeterliliği tartışılmıştır. Analiz sonuçları, sağlanan finansmanın kısa film üretim maliyetlerini karşılamada sınırlı kaldığını ve geliştirilmeye açık olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgular, kısa film üretiminin sürdürülebilirliği için ek finansman kaynaklarının ve destek mekanizmalarının geliştirilmesi gerektiğini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sinema, Kısa Film, Yapım, Film Bütçesi, Film Üretimi.

* Arş. Gör., Kastamonu Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo, Televizyon ve Sinema, Kastamonu, Türkiye. moyildirim@kastamonu.edu.tr, 0000-0002-1170-2054.

Financial Resources for Short Film Production: Examples from Turkey

*Mehmet Oğuz Yıldırım**

Short films have played a significant role in cinema history as a medium for artistic expression and experiential exploration since the inception of cinema. Beginning with the early short screenings by the Lumière Brothers, short films have primarily focused on documenting street scenes, slices of daily life, and various events. In Turkey, the development of short film production has paralleled global cinema, with "The Destruction of the Russian Monument in Ayastefanos," considered the first work of Turkish cinema and subject to some debate, produced in the short documentary film format. Technological advancements and digitalization over the historical process have contributed to the technical and narrative development of short films and have increased production rates. Today, short films reach broad audiences through online platforms and film festivals. In the production of quality short films, both the screenplay and the production power are critical, the latter of which depends on economic resources. In Turkey, various public institutions, foundations, civil society organizations, and private enterprises provide both financial and in-kind support for short film production. This study examines the Short Film Production Support provided by the General Directorate of Cinema under the Ministry of Culture and Tourism of the Republic of Turkey within the year 2023 and determines the total amount of resources offered by this institution. Based on the data obtained, by considering all narrative, documentary, experimental, and animation short films registered in the "kameraarkası.org" database produced in 2023, the amount of funding provided on average per short film in Turkey and the adequacy of these resources were discussed. The analysis results revealed that the financial support provided was limited in covering short film production costs and is open to improvement. These findings suggest that additional financial resources and support mechanisms need to be developed to ensure the sustainability of short film production.

Keywords: Cinema, Short Film, Production, Film Budget, Film Production.

* Ress. Asst., Kastamonu University, Faculty of Communication, Radio, Television and Cinema, Kastamonu, Türkiye. moyildirim@kastamonu.edu.tr, 0000-0002-1170-2054.

The Impact of AI Generated Visual Artworks in Media: Confidence and Considerations

Nafise E. Motlagh , Ibrahim Ayoub***

The rapid integration of AI-generated photos and visual artworks into contemporary media landscapes prompts a critical examination of their multifaceted implications. This paper navigates the confidence and considerations stemming from this emergent technology, with a particular focus on AI-generated imagery. Through qualitative research employing phenomenological methodology, insights are gleaned from in-depth interviews with six visual artists, each boasting over 10 years of professional experience both before and after the emergence of AI.

Drawing upon their perspectives, this study meticulously dissects the advantages and disadvantages inherent in AI-generated visual artworks. Key themes encompass: Legal Implications and Media ethical consideration, Economic Considerations, Political and Propaganda Uses and Media literacy.

By illuminating these facets, we will discuss the transformative impact of AI-generated imagery on media production and consumption. This exploration guides us through the evolving media landscape and encourages thoughtful involvement in shaping its future.

Keywords: Artificial Intelligence (AI), Media Studies, Media Ethics, New Media Literacy, Technology.

* Asst. Prof., Nisantasi University, Faculty of Economics, Administrative and Social Sciences, New Media and Communication, Istanbul, Turkiye. nafise.motlaq@gmail.com, 0000-0002-0924-6969.

** B.A. Student, Nisantasi University, New Media & Communication Department, Istanbul, Turkiye. apohidre@gmail.com, 0000-0001-9012-1620.

Psikanalitik Eleştiri Bağlamında Bir Kısa Film Okuması: Optik Düşler

*Onur Erkin**

Ahmet Uluçay'ın senaristliğini ve yönetmenliğini üstlendiği, 1993 yapımı Optik Düşler kısa filmi, baş karakter Recep'in rejisör olma hayaliyle başlayan serüveninde, yakın arkadaşı Bekir ile henüz elektriğin ulaşmadığı ücra bir köyde, bir anlamda sinematografi yeniden icat edişlerini ve bu uğurda verdikleri mücadeleyi konu edinmektedir. Recep, ücra bir köyde hayali olan rejisör olma ve kendi sinemasını kurma mücadelesinin yanı sıra, hayalleriyle arasında engel olarak karşımıza çıkan, babasıyla da bir mücadeleye girişmek zorundadır. Bu doğrultuda ilerleyen öyküde, babasının engellemeleri ve üzerinde kurduğu baskı, Recep'in psikolojisi üzerinde etkili olmaktadır. Film ise bu öyküyü ve karakterlerin bilinç altını, gerçek ve rüya katmanlarının iç içe geçtiği bir film evreni içerisinde görselleştirmektedir. Bu sebeple çalışmada, psikanalitik film eleştirisi yaklaşımı yöntem olarak belirlenmiştir. Psikanalitik film eleştirisi, filmlerin bir düş süreci olarak ele alınmasını sağlayarak, üstü kapalı anlamların ortaya çıkartılabilmesini sağlamaktadır. Böylece bir filmin içeriği, karakterleri, yönetmenin bilinç altının dışı vurumu ve yan anlamlar analiz edilebilmektedir. Buradan hareketle çalışmanın odak noktasını, Optik Düşler filminde yer alan üstü kapalı anlamların ve karakterlerin psikolojik alt yapılarının, psikanalitik film eleştirisi yaklaşımıyla analizi oluşturmaktadır. Psikanalitik film eleştirisi yaklaşımının yanı sıra çalışmada, Freud'un karakter analizi tekniklerini ortaya koyduğu, psikanaliz kuramı içerisinde yer alan, kişiliğin üç farklı bölümünü temsil eden İd, Ego ve Süper Ego kavramlarından yararlanılarak gerçekleştirilen karakter analizleri yoluyla, karakterlerin psikolojik alt yapıları ayrıca çözümlenmeye çalışılmıştır. Bunlara ek olarak çalışmada, Ahmet Uluçay'ın bir röportajında sarfettiği; "Optik Düşler filmindeki Recep bendim" sözlerinden hareketle, filmde yer alan Recep karakterinin analizi yoluyla, yönetmenin bastırılmış arzuları ve bilinç dışı dürtüleri betimlenmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Psikanaliz Kuram, Psikanalitik Film Eleştirisi, Kısa Film, Optik Düşler, Ahmet Uluçay.

* Yönetmen, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sinema Televizyon Anabilim Dalı, Aydın, Türkiye. onurerkin.09@gmail.com, 0000-0002-6883-5464.

A Short Film Analysis In The Context of Psychoanalytic Criticism: Optik Düsler

*Onur Erkin**

The 1993 short film *Optik Düsler*, written and directed by Ahmet Uluçay, is about the main character Recep's adventure, which starts with his dream of becoming a director, and how he and his close friend Bekir reinvents cinema in a remote village with no electricity, The movie is about their struggle for this purpose. In addition to his dream of becoming a director and establishing his own cinema in this remote village, Recep also has to struggle with his father, who stands in the way between him and his dreams. In this story, the obstacles placed by his father and the pressure he puts on Recep have an impact on Recep's psychology. The film visualizes this story and the subconscious of the characters in a film universe where reality and dream layers are intertwined. For this reason, the psychoanalytic film criticism is determined as a method in this study. Psychoanalytic film criticism enables implicit meanings to be revealed by treating films as a dream process. Thus, the content of a film, its characters, the expression of the director's subconscious can be analyzed. The focus of this study is the analysis of the implicit meanings and psychological substructures of the characters in the movie *Optik Düsler* with the approach of psychoanalytic film criticism. In addition to the psychoanalytic film criticism approach, the study also attempted to analyze the psychological substructures of the characters using the concepts of Freud's Id, Ego and Super-Ego, which represent three different parts of the personality. In addition to these, the director Ahmed Uluçay once said in one of his interviews that "In the movie "Optik Düsler" the Recep was actually me..." Through the analysis of the Recep's character in the film, we are also trying to describe director's repressed desires and unconscious impulses in this study.

Keywords: Psychoanalytic Theory, Psychoanalytic Film Criticism, Short Film, Optical Dreams, Ahmet Uluçay.

* Director, Aydın Adnan Menderes University, Department of Cinema and Television, Aydın, Türkiye. onurerkin.09@gmail.com, 0000-0002-6883-5464.

İnteraktif Belgesel Alanının Durumu

*Özgür Akgün**

Belgesel türü başlangıcından itibaren film endüstrisindeki en yenilikçi ve ilerici alan olmuştur (Nichols, 2001; Uricchio, 2012). Bu ilericiliğin en son örneklerinden biri interaktif belgeseldir. İnteraktif belgesel, geleneksel üretim, dağıtım ve izleme deneyimlerine meydan okuyarak alternatif ve kapsayıcı bir yapı sunmaktadır.

Son otuz yılda interaktif belgeseller, belirgin üretim modları geliştirmiştir (Gaudenzi, 2013; Aston & Gaudenzi, 2012) ve bu onları geleneksel yöntemlerden ayırır. Bu belgeseller, özellikle geleneksel biçimlerin yetersiz kaldığı durumlarda alternatif, daha sürükleyici ve yenilikçi üretim yöntemleri sunar (Giffreu-Castells, 2014; Galloway et. al., 2007). Bununla birlikte interaktif belgeseller yeni medya teknolojileri ile doğrudan bağlantılıyken, geleneksel belgeseller daha çok yerleşik üretim ve dağıtım biçimlerine dayanır. Yeni medya teknolojileriyle olan güçlü bağ, geleneksel belgesel anlatımının kabul görmüş rollerini ve normlarını da zorlamaktadır (Gaudenzi et al. 2021; Odorico, 2015; Aston & Odorico, 2022).

İnteraktif belgeseller, yeni teknolojileri ve yöntemleri benimseyen belgeseller arasındadır. Bu yöntemlerin kullanımı, yönetmen ve izleyici arasındaki geleneksel olarak kabul gören ilişkileri değiştirmektedir. Yeni medya hikaye anlatımının dinamik yapısı, özellikle interaktif belgesellerde, kurmaca dışı hikaye anlatıcılarına benzersiz deneysel fırsatlar sunar (Gaudenzi, 2020; G A. Giffreu-Castells, 2023, kişisel iletişim). Yeni medya teknolojilerinin sunduğu geniş fırsatlara rağmen, üretim ve dağıtımda merkezi bir rol oynamaları ciddi zorluklar yaratabilir. Örneğin, Adobe Flash'ın kullanımının sonlandırılması, bu teknolojiye bağımlı olan interaktif belgeseller için büyük bir kriz yaratmıştır (Vio, 2021).

Bu çalışma, interaktif belgesel alanını ve bu alanın karşılaştığı zorluklar ve fırsatları incelemeyi amaçlamaktadır. Bu türün sıradışı yapısını ve karşılaştığı fırsatları ve zorlukları, özellikle yeni medya teknolojilerine bağımlılığından kaynaklanan zorlukları, incelemek bu çalışmanın hedefleri arasındadır.

Anahtar Kelimeler: İnteraktif, Yeni Medya, İzleyici, Kullanıcı, Belgesel.

* Dr. Öğr. Üyesi, SUNY Old Westbury, Amerikan Çalışmaları/Medya ve İletişim Bölümü, New York, ABD. akguno@oldwestbury.edu, 0009-0003-8411-4338.

The State of Interactive Documentary Field

*Özgür Akgün**

The documentary genre has consistently been the most progressive and innovative field in the film industry (Nichols, 2001; Uricchio, 2012). One of the latest examples of this progressiveness is the interactive documentary. This emerging form challenges traditional production, distribution, and viewing experiences, offering an alternative and inclusive structure.

Over the past three decades, interactive documentaries have developed distinct production modes (Gaudenzi, 2013; Aston & Gaudenzi, 2012), setting them apart from conventional methods. These documentaries provide alternative, more immersive, innovative production methods, particularly when traditional forms fall short (Giffreu-Castells, 2014; Galloway et al., 2007). Interactive documentaries are inherently tied to new media technologies, whereas conventional documentaries primarily rely on established production and distribution forms. The strong tie with the new media technologies also pushes the characteristics of traditionally accepted roles and norms of conventional non-fiction storytelling (Gaudenzi et al. 2021; Odorico, 2015; Aston & Odorico, 2022).

Interactive documentaries are among the first to adopt new technologies and methods for non-fiction storytelling. The dynamic landscape of new media storytelling, especially within interactive documentaries, presents non-fiction storytellers with unique opportunities for experimentation (Gaudenzi, 2020; G A. Giffreu-Castells, 2023, personal communication). Despite the vast opportunities new media technologies offer, their central role in production and distribution can pose significant challenges. For instance, the discontinuation of Adobe Flash created a major crisis for interactive documentaries dependent on this technology (Vio, 2021).

This study aims to explore the interactive documentary field, focusing on its challenges and opportunities. The objective is to examine how this genre navigates its unique landscape and identify the opportunities and challenges it faces, especially due to its dependability on new media technologies.

Keywords: Interactive, New Media, Audience, User, Nonfiction.

* Asst. Prof. Dr., SUNY Old Westbury, American Studies/Media and Communications, New York, ABD. akguno@oldwestbury.edu, 0009-0003-8411-4338.

Video Oyunlarında Yas Tutmak: Anlatı Tasarımıyla Kaybı ve Yas Tutmayı Anlamak

*Özgür Kalender**

Bu araştırma, yas tutmanın video oyunu anlatılarına nasıl entegre edildiğine odaklanarak, geliştiricilerin bu karmaşık duyguyu tasvir etmek için hikaye anlatımı, temalar, oyun mekaniği, duygusal etkileşim ve oyuncu etkileşimini nasıl kullandıklarını incelemektedir. "Firewatch," "Gris," "Brothers: A Tale of Two Sons," "Life is Strange," "Spiritfarer" ve "What Remains of Edith Finch" gibi oyunların hikayelerinde yas ve kederin nasıl ele alındığını analiz ederek, yasin nasıl tasvir edildiği araştırılacaktır. Bu oyunlar, oyuncuların duygusal zorluklar yaşayan karakterlerle derin bağlar kurmasına olanak tanıyan zengin, sürükleyici deneyimler sunar.

Video oyunları, yas tutmayı keşfetmek ve anlamak için güçlü araçlar olabilir. Bu çalışma, bu oyunların anlatı tasarımını analiz edecek ve oyuncuların karakterlerle nasıl etkileşime girdiğini inceleyerek, geliştiricilerin oyuncuları duygusal olarak nasıl bağladıklarını ve bu yöntemlerin oyuncuların yas tutma deneyimini nasıl etkilediğini belirleyecektir.

Araştırma ayrıca yas tutmanın paylaşılmasının zamanla yüz yüze ortamdaki çevrimiçi ortama nasıl geçtiğini de incelemektedir. Bireysel yas tutma ve oyun topluluklarındaki kolektif yas tutmayı, çevrimiçi oyun örnekleri kullanarak ele alır. Pandemi, çevrimiçi yas tutmayı daha önemli hale getirmiş, sanal alanların sosyal etkileşimlerdeki rolünü vurgulamıştır.

Bu araştırma, anlatı tasarımlarının yas tutmayı nasıl ele aldığını inceleyecektir. Hem eski hem de yeni oyunlara bakarak, bu çalışma, video oyunu anlatılarının insanların yas tutmayı ve insan bağlantısını daha iyi anlamalarına nasıl yardımcı olabileceğini göstermeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Yas Tutmak, Video Oyunları, Anlatı Tasarımı, Oyun Mekaniği, Oyuncu Etkileşimi.

* Hikaye Tasarımcısı ve Oyun Yönetmeni, İstanbul, Türkiye. ozgurkalender@outlook.com, 0000-0002-8649-3250.

Grief in Video Games: Understanding Loss and Mourning with Narratives Design

*Özgür Kalender**

This research focuses on how grief is integrated into video game narratives, examining how developers use storytelling, themes, game mechanics, emotional engagement, and player interaction to depict this complex emotion. By analyzing how grief and mourning are approached in the stories of games like "Firewatch," "Gris," "Brothers: A Tale of Two Sons," "Life is Strange," "Spiritfarer," and "What Remains of Edith Finch," the study will explore how grief is portrayed. These games provide rich, immersive experiences that allow players to form deep connections with characters facing significant emotional challenges.

Video games can be powerful tools for exploring and understanding grief. This study will analyze the narrative design of these games and examine how players interact with the characters to determine how developers emotionally engage players and how these methods affect the players' experience of grief.

The research also examines how sharing grief has shifted from in-person to online over time. It looks at individual grieving and collective grief in gaming communities, using online game examples. The pandemic has made online grieving more significant, emphasizing the role of virtual spaces in social interactions.

This research will explore how narrative designs handle grief. By looking at both old and new games, this study aims to show how video game narratives can help people better understand grief and human connection.

Keywords: Grief, Video Games, Narrative Design, Game Mechanics, Player Interaction.

* Story Designer and Game Director, Istanbul, Turkiye. ozgurkalender@outlook.com, 0000-0002-8649-3250.

Akışkan Araziler: Türkiye’de Çağdaş Sanatta Zaman Temelli Medya ile Manzaraya Güncel Yaklaşımlar

*Rana Öztürk**

Bu bildiri, Türkiye’de yaşayan çağdaş sanatçıların, özellikle fotoğraf ve video olmak üzere, zaman temelli medya kullanarak manzara/peyzaj imgelerini nasıl ürettiklerini ve doğal araziler ile insan faaliyetleri arasındaki karmaşık ilişkileri nasıl ele aldıklarını ele alıyor. Geleneksel olarak, “manzara” terimi Batı sanat tarihinde bir resim türünü ifade eder ve belirli bir araziye görme biçimini vurgular; ancak “peyzaj” coğrafi bir terim olarak, doğal oluşumlar ile insan kültürü arasındaki karmaşık ilişkileri içerir. Son zamanlarda sanatçılar, peyzajları yalnızca görsel değil; ekonomik, teknolojik ve politik gündemlerle şekillenen, kültürler, tarihler ve yerler arasında süregiden etkileşimlerle katmanlar kazanan mekânlar olarak görmeye başlamışlardır.

Bildiride, coğrafyacı Tim Ingold’un teorilerinden yararlanılarak sanatçıların zaman temelli medya aracılığıyla peyzajların bu karmaşık yapısını nasıl ele aldıkları ve geleneksel peyzaj temsillerine nasıl meydan okudukları incelenecektir. Ingold’a göre, peyzajlar statik ve değişmeyen görüntüler değil, canlı ve cansız organizmaların faaliyetleriyle sürekli olarak dönüşen dinamik süreçlerdir (Ingold, 1993). Peyzaj, Anne Mari Bol ve John Low’un öne sürdüğü bir ifade olan “akışkan bir mekân”dır ve burada maddeler “akar, karışır ve değişir, zaman zaman ise geçici formlar oluşturacak şekilde katlaşırlar” (Ingold, 2011, s.86). Ayrıca “çevreyi algılamak, içindeki şeylere dönüp bakmak değildir, (...) onların – ve bizim – süregiden oluşumumuza katkıda bulunan maddi akışlar ve hareketler içine onlarla birlikte dahil olmaktır” (Ingold, 2011, s.88).

Bu bildirinin tartışacağı temel sorulardan biri, sanatçıların görüntü oluşturmanın zamansal yönüyle birlikte peyzajın zamansallığını ne şekilde ele aldıklarıdır. Nicholas Mirzoeff’un dediği gibi, “imge zamana ve dolayısıyla değişime görünür bir form verir” (Mirzoeff, 2016, s.21). Fotoğrafın anlık doğası, paradoksal bir şekilde jeolojik zamanın derin zamanını ortaya çıkararak, doğa tarihi ile fotoğraf arasındaki ilişkiyi vurgulamıştır. Bugün, jeolojik oluşumların derin zamanı çağdaş yaşamın hızı karşısında artık direnememektedir; doğal oluşumlardaki bu hızlı dönüşümü yakalamak için kullanılan araçlar ise çoğunlukla zaman temelli görsel medyadır. Hayal edilmiş bir peyzaj oluş halindedir; hareketler ve durağanlığın bir bileşimi olarak zamanın akışında biçim alır (Ingold, 2012, s.10).

Bildiride, görsel sanatçıların peyzajların zamansallığının insan kültürü ve müdahaleleri ile olan çatışmalı ilişkisini vurgulamak için kullandıkları stratejiler tartışılacaktır. Sanatçıların yapıtları, basit bir bakma eyleminin ötesine geçerek peyzajlar hakkında hangi yeni anlatıları ortaya çıkarmaktadır? İncelenecek sanatçılar arasında, Göbeklitepe üzerine on yılı aşkın süredir araştırma yapan Sinem Dişli; manzara imgelerini sabit görüntüler yerine sürekli oluşum halindeki süreçler olarak görselleştiren Begüm Yamanlar; çeşitli arazilerdeki yürüyüşleri sırasında çektiği üst üste bindirilmiş fotoğraflarıyla Cemil Batur Gökçeer; ve Mars yüzeyinin peyzajlarını araştıran Ege Kanar bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Manzara, Peyzaj, Zaman Temelli Sanat, Zamansallık, Akışkan Mekân.

* Dr. Öğr. Üyesi, İstinye Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü, İstanbul, Türkiye. rana.ozturk@istinye.edu.tr, 0000-0003-0405-5167.

Visualizing Fluid Landscapes through Photography and Video: Contemporary Approaches from Turkey

*Rana Öztürk**

This paper investigates how contemporary artists from Turkey use time-based media (primarily photography and video) to represent landscapes, engaging with the complex relationships between land and human activity. Traditionally, the term “landscape” refers to a genre of painting in Western art history, highlighting a way of seeing land; as a geographical term, however, it involves entangled relationships between natural formations and human culture. Recently, artists have begun to view landscapes beyond the visual and engage with them as layered spaces shaped by economic, technological and political agendas, as well as ongoing interactions across cultures, histories and places.

Drawing on geographer Tim Ingold’s theories, this paper examines how artists explore the complexities of landscapes through time-based media, challenging traditional representations. According to Ingold, landscapes are not static, unchanging images but dynamic processes continuously transformed by the activities of matter and living organisms (Ingold, 1993). It is a “fluid space”, a term used by Anne Mari Bol and John Low, where substances “flow, mix, and mutate, sometimes congealing into more or less ephemeral forms” (Ingold, 2011, p.86). And “to perceive the environment is not to look back on things found in it, (...) but to join with them in the material flows and movements contributing to their – and our – ongoing formation (Ingold, 2011, p.88).

How artists engage with the temporal aspect of image-making along with the temporalities of landscape is one key question this paper will discuss. As Nicholas Mirzoeff says, “the image gives a visible form to time and thereby to change” (Mirzoeff, 2016, p.21). Photography’s instantaneity paradoxically revealed the deep-time of geological time, highlighting a relationship between natural history and photography. Today, the deep-time of geological formations no longer stands against the contemporary speed of life; and time-based visual media often is the tool to capture this transformation. An imagined landscape is a landscape of becoming, a composition of movements and stillness, cast in the current of time (Ingold, 2012, p.10).

This paper discusses the strategies visual artists use to highlight the conflicts between the temporalities of landscapes and human culture and interventions. What new narratives about landscapes emerge in their work beyond those that occur through the simple act of looking? Artists to be examined include Sinem Dişli, who has researched Göbeklitepe for over a decade; Begüm Yamanlar, who explores landscape as a process in time rather than a fixed formation; Cemil Batur Gökçeer, and his superimposed photographs he has taken while wandering through land; and Ege Kanar, and his investigation of landscapes of the Mars surface.

Keywords: Landscape, Time-based Art, Temporality, Fluid Space, Contemporary Art.

* Asst. Prof. Dr., İstinye University, Faculty of Communication, Department of Radio, Television and Cinema, Istanbul, Türkiye. rana.ozturk@istinye.edu.tr, 0000-0003-0405-5167.

Feminist Eleştiri Bağlamında Belgesel Fotoğrafın Altın Çağı'nda Kadın Fotoğrafçıların Gördükleri

*Serenay Anık Gök**

Bu çalışma, feminist eleştiri bağlamında Amerikan kadın belgesel fotoğrafçıların fotoğraflamayı seçtikleri konular, bakış açıları ve sahadaki deneyimlerini kapsayan bir literatür taramasını içermektedir. Belgesel fotoğrafın altın çağı olarak adlandırılan 1930-1950'li yıllar, Amerikan belgesel fotoğrafında modernist vizyonun üslubunun ve niteliklerinin inşa edildiği bir dönemdir. Çalışmada bu dönemin seçilmesinin nedeni, bu tavrın dünyaya yayılarak belgesel fotoğrafın özelliklerini belirlemesi ve günümüze kadar sürdürmesidir. Bu üslubu belirleyenler ise dönemin önde gelen erkek fotoğrafçıları ve onların kurumsallaştırdığı fotoğraf yapılarıdır. Çalışmanın amacı, bu yapılara rağmen kadın fotoğrafçıların dönemin popüler belgesel fotoğraf anlayışının dışında alternatif konular üretip üretmedikleri ve farklı bakış açılarına sahip olup olmadıklarını incelemektir. Kadın fotoğrafçılar ve fotoğrafları, literatür taraması yapılarak feminist eleştiri bağlamında konu seçimi, fotoğrafik üslup, saha deneyimi ve kurumsal yapıdaki roller bağlamında değerlendirilecektir. Bu değerlendirmede belgesel fotoğrafa yön veren FSA (Çiftlik Güvenliği İdaresi) Fotoğraf Birimi ve Magnum Fotoğraf Ajansında 1930-1950'li yıllar arasında çalışmış kadınlar fotoğrafçıları (Dorothea Lange, Marion Post Wolcott, Esther Bubley, Marjory Collins, Eve Arnold, Mary Ellen Mark, Susan Meiselas gibi) yer alacaktır.

Çalışmaya konu olan dönemde, resimli dergilerde çalışan kadın fotoğrafçıların görünürlükleri erkek fotoğrafçılara kıyasla oldukça azdır. Fotoğraf alanındaki ataerkil yapılanma kadın fotoğrafçıları duygusal ve öznel olarak, erkek fotoğrafçıları ise analitik ve nesnel olarak nitelendirmektedir. Bu nedenle kadın fotoğrafçıların çekim konuları erkek editörler tarafından belirlenerek, onlardan -daha önemsiz bulunan- kadınlar ve azınlıklarla ilgili konuları fotoğraflamaları istenmiştir. Diğer taraftan çalışmada yer alan kadınların fotoğraflarına bakıldığında ele aldıkları toplumsal konulara daha cesur yaklaşabildikleri görülmüştür. FSA tarafından Florida'daki göçmen kamplarını fotoğraflamakla görevlendirilen Marion Post Wolcott'un Amerika'da oluşan sınıfsal uçurumu gösterebilmek için kamerasını kampların yanı sıra bu kamplara yarım saat uzaklıktaki zengin turistlere çevirmesi bu cesur yaklaşıma örnek gösterilebilir. Çalışmanın teorik yaklaşımını oluşturan feminist eleştiri, ataerkil toplumsal yapılar sonucunda oluşan toplumsal cinsiyet eşitsizliğini ve bunun kadınlar ile marjinalleştirilen gruplar üzerindeki etkilerini incelemektedir. Feminist eleştiri bağlamında çalışmada belgesel fotoğraf pratiği içinde kadın fotoğrafçıların deneyimleri ve toplumsal cinsiyet normlarının bu pratiklere etkileri irdelenecektir. Başka bir deyişle, kadın belgesel fotoğrafçıları özelinde eril bakış/dışıl bakış, toplumsal cinsiyet eşitsizliği, temsil ve kadın deneyimi kavramları üzerinden bir anlatı oluşturulması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Feminist Eleştiri, Belgesel Fotoğraf, Kadın Fotoğrafçıları, Fotoğrafik Üslup.

* Arş. Gör., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Görsel İletişim Tasarımı Bölümü, Eskişehir, Türkiye. srnyank@gmail.com, 0000-0003-0846-6457.

What Women Photographers Saw in the Golden Age of Documentary Photography in the Context of Feminist Criticism

*Serenay Anık Gök**

This study includes a literature review of the subjects American women documentary photographers chose to photograph, their perspectives and their experiences in the field in the context of feminist criticism. The 1930s-1950s, referred to as the golden age of documentary photography, is a period in which the style and qualities of the modernist vision were constructed in American documentary photography. The reason for choosing this period in the study is that this attitude spread around the world, determining the characteristics of documentary photography and sustaining it until today. The determinants of this style are the leading male photographers of the period and the photographic structures institutionalized by them. The aim of the study is to examine whether, despite these structures, women photographers produced alternative subjects outside the popular understanding of documentary photography of the period and whether they had different perspectives. Through a literature review, women photographers and their photographs will be evaluated in the context of feminist criticism in terms of subject selection, photographic style, field experience and roles in the institutional structure. This evaluation will include women photographers (such as Dorothea Lange, Marion Post Wolcott, Esther Bubley, Marjory Collins, Eve Arnold, Mary Ellen Mark, Susan Meiselas) who worked in the FSA (Farm Security Administration) Photography Unit and Magnum Photography Agency between 1930s and 1950s.

In the period under study, the visibility of female photographers working in illustrated magazines was considerably lower than that of male photographers. The patriarchal structure in the field of photography characterizes female photographers as emotional and subjective, while male photographers are characterized as analytical and objective. For this reason, the shooting subjects of women photographers were determined by male editors and they were asked to photograph subjects related to women and minorities, which are considered less important. On the other hand, when the photographs of the women in the study were analyzed, it was seen that they were able to approach the social issues they dealt with more courageously. Marion Post Wolcott, who was assigned by the FSA to photograph the migrant camps in Florida, turned her camera not only to the camps but also to the wealthy tourists half an hour away from these camps in order to show the class gap in America. Feminist criticism, which constitutes the theoretical approach of the study, examines gender inequality as a result of patriarchal social structures and its effects on women and marginalized groups. In the context of feminist criticism, the study will examine the experiences of women photographers in the practice of documentary photography and the effects of gender norms on these practices. In other words, a narrative is formed through the concepts of masculine gaze/feminine gaze, gender inequality, representation and women's experience in the case of female documentary photographers.

Keywords: Feminist Criticism, Documentary Photography, Women Photographers, Photographic Style.

* Ress. Asst., Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Art and Design, Department of Visual Communication Design, Eskisehir, Turkiye. srnyank@gmail.com, 0000-0003-0846-6457.

Sanal Gerçeklik Anlatısının Sınırlarını Aşmak: Yapay Zekâ ve Sanal Gerçeklik İş Birliği

*Servet Can Dönmez**

İlk çalışılmaya başlandığı günden buyana önemli bir ilerleme kaydeden ve kendine ait yeni bir literatür yaratmayı başaran sanal gerçeklik teknolojisi ve sanal gerçeklik anlatısı artık edebiyat, sinema ve tiyatro gibi farklı disiplinler üzerinden okumalar yapmaya çalışmanın ötesine geçmeyi başarmıştır. Bu konuda en çok kafa karıştıran ifade “anlatı” kelimesine yüklenen anlamdan kaynaklanmaktadır. Geleneksel anlatılardan net bir biçimde ayrılan sanal gerçeklik anlatıları aslından birer deneyimdir ve klasik anlatının kodlarından farklı bir yapıya ve işleyişe sahiptir. Günümüzde sanal gerçeklik teknolojileri oldukça ileri bir düzeye gelmiş olmasına rağmen hala alternatifli senaryolar, altyazı, dublaj ve etkileşim varyasyonları gibi birtakım sorunlar barındırmaktadır. Bu noktada sanal gerçeklik teknolojisinin yardımına son yılların parlayan yıldızı yapay zekâ teknolojisi yetişmektedir. Mevcut durumuna ve ilerleme hızına bakıldığında önümüzdeki 10 yıllık süreçte gündelik hayata neredeyse tamamen hâkim olma potansiyeli barındıran yapay zekâ teknolojisi hali hazırda sahip olduğu imkanlarla sanal gerçeklik teknolojisinin aşmakta zorlandığı sorunlara net çözüm getirebilir. Bu çalışma sanal gerçeklik anlatısının mevcut yapısına ve sorunlarına değindikten sonra Trinity VR (2018) isimli sanal gerçeklik deneyimi üzerinden yapay zekâ teknolojisi ile bu sorunlara getirilebilecek çözümleri hermeneutik olarak ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sanal Gerçeklik, Anlatı, Yapay Zekâ, Deneyim.

* Arş. Gör. Dr., Mersin Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Sinema Anabilim Dalı, Mersin, Türkiye. servetcan@mersin.edu.tr, 0000-0003-2590-3102.

The Use of Cinematic Space in the Design Process of Digital Games: Comparative Qualitative Content Analysis of Digital Game Types

*Servet Can Dönmez**

Virtual reality technology and virtual reality narrative, which have made significant progress since they were first studied and managed to create a new literature of their own, have now managed to go beyond trying to make readings through different disciplines such as literature, cinema and theater. The most confusing expression in this regard stems from the meaning attributed to the word "narrative". Virtual reality narratives, which clearly differ from traditional narratives, are actually experiences and have a different structure and functioning from the codes of classical narrative. Today, although virtual reality technologies have reached a very advanced level, there are still some problems such as alternative scenarios, subtitling, dubbing and interaction variations. At this point, artificial intelligence technology, the shining star of recent years, comes to the aid of virtual reality technology. Considering its current state and the rate of progress, artificial intelligence technology, which has the potential to almost completely dominate daily life in the next 10 years, can provide clear solutions to the problems that virtual reality technology has difficulty in overcoming with its current possibilities. After addressing the current structure and problems of virtual reality narrative, this study aims to hermeneutically reveal the solutions that can be brought to these problems with artificial intelligence technology through the virtual reality experience named Trinity VR (2018).

Keywords: Virtual Reality, Narrative, Artificial Intelligence, Experience

* Res. Asst. Dr., Mersin University, Faculty of Communication, Department of Cinema, Mersin, Türkiye. servetcan@mersin.edu.tr, 0000-0003-2590-3102.

Politikanın Sanat ile İlişkisi ve Sanatın Politik Temsilleri: Mimaroglu The Robinson of Manhattan Island Belgeseli

*Tuncer Mert Aydın**

Sanat, tarih boyunca birçok kültürde politika ile iç içe geçmiş ve sosyal, ekonomik veya ideolojik bağlamlarda bir araç olarak kullanılmıştır. Her ne kadar Aristoteles Poetika'yı şiir ve tiyatroya atfetse de, günümüzde tek bir sanat dalına indirgenmeyen bu eserde, sanatçının yalnızca mevcut olanı değil, olabilir olanı da yansıtabildiği ifade edilmiştir (Aristoteles, 1987: 75-76). Brecht ve Althusser gibi Marksist sanat eleştirmenleri, "sanatın dış gerçekçiliği yansıttığı ve bu anlamda bilgi taşıdığını" söylemişlerdir (Benjamin, 1975: 45). Rancière ise bir sanat eserinin politik etkisinin olduğunu kabul ederken, izleyiciyi harekete geçirmesi gerektiğini belirtmiştir. Ancak, bu etki sanatın politikasının alımlanışıdır; sanatın kendisinin politikası olamaz (Lampert, 2016: 182). Antik Yunan'dan itibaren, "iktidarın, ideolojinin kitlelere öğretilmesini ve benimsetilmesini amaçlayan propagandalarının sanat eseri yoluyla yapılması" (Akengin, 2014: 145) nedeniyle sanat her zaman politik bir unsur olarak görülmüş; sanat ve sanat eserleri, bir haz kaynağı olmanın ötesinde, çeşitli işlevler yüklenerek topluma etki etmiştir. Sanatın propaganda unsuru olarak iktidar ve kurumlarla ilişkisi, günümüzde de sanatın mevcudiyetini ve yapısını etkilemektedir.

Deneysel müziğin önde gelen figürlerinden biri olarak tanınan ve kendini çağdaş elektronik müzik bestecisi olarak tanımlayan İlhan Mimaroglu, çeşitli mecralarda eserler üretmiş bir avangart bir sanatçıdır. İlhan Mimaroglu'nun portresini politik ve radikal bir sanatçı olarak ortaya koyarken, Güngör Mimaroglu'nun özgürlükçü eylemlerde ön sıralarda saf tutan kişiliğine odaklanan (MUBI, t.y.) biyografik belgesel Mimaroglu: The Robinson of Manhattan Island (Serdar Kökçeoğlu, 2020), modern dönem flaneur kimliği ile de tanımlanabilecek sanatçının işitsel ve görsel arşivinden yararlanarak, anlatısını İlhan Mimaroglu'nun sanatı ve sanata dair bakış açısı üzerine kurmuştur.

Bu araştırmada, Mimaroglu belgeseli üzerinden sanatın politikası, poetikası ve muhalif varoluşu ele alınacak, sanatın nasıl ideolojik bir araca dönüştürülebildiği incelenecektir. Sanatın politik temsili kavramı, sanat eserlerinin ya da sanatın, belirli politik ideolojileri, toplumsal meseleleri, iktidar ilişkilerini veya politik olayları simgelemesi, yansıtmaya ya da eleştirmesi bağlamlarında tartışılacaktır. Ayrıca, Cumhuriyetin ilk dönemlerinin önde gelen isimlerinden Mimar Kemaleddin Bey'in oğlu İlhan Mimaroglu'nun yurtdışına göçü üzerinden, maddi ve kültürel sermaye ilişkileri değerlendirilecektir. Araştırmada, eleştirel söylem analizi temelinde içerik analizi yöntemi kullanılacak; film, İlhan Mimaroglu'nun ve çeşitli düşünürlerin perspektifinden temel olarak sanat, kültür ve siyaset, tikel olarak ise sanatın politikası, kültürel sermaye, maddi sermaye ve flaneur kavramları çerçevesinde değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Politik Sanat, Flaneur, Poetika, Mimaroglu, Belgesel Film.

* Arş. Gör., İzmir Ekonomi Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Sinema ve Dijital Medya Bölümü, İzmir, Türkiye, tuncer.mert@ieu.edu.tr, 0000-0002-5609-4902.

The Relationship of Politics with Art and Political Receptions of Art: Mimaroğlu The Robinson of Manhattan Island Documentar

*Tuncer Mert Aydın**

Art has been intertwined with politics in many cultures throughout history and used as a tool in social, economic or ideological contexts. Although Aristotle attributes the Poetics to poetry and theater, this work, which is not reduced to a single branch of art today, states that the artist can reflect not only what is, but also what could be (Aristotle, 1987: 75-76). Marxist art critics such as Brecht and Althusser, stated that “art reflects external realism and in this sense carries knowledge” (Benjamin, 1975: 45). Rancière, on the other hand, while acknowledging that a work of art has a political impact, states that it must mobilize the viewer. However, this effect is the reception of the politics of art; art itself cannot be political (Lampert, 2016: 182). Since Ancient Greece, art has always been seen as a political element due to the fact that “the propaganda of the government, which aims to teach and adopt the ideology to the masses, is made through works of art” (Akengin, 2014: 145). Art and artworks, beyond being a source of pleasure, have influenced society by assuming various functions. Art’s relationship with power and institutions as an element of propaganda still affects the existence and form of art today.

İlhan Mimaroğlu, who is recognized as one of the leading figures of experimental music and defines himself as a composer of contemporary electronic music, is an avantgarde artist who has produced works in various media. While focusing on the portrait of İlhan Mimaroğlu as a radical-political artist and Güngör Mimaroğlu’s libertarian actions and personality (MUBI, n.d.) the biographical documentary Mimaroğlu: The Robinson of Manhattan Island (Serdar Kökçeoğlu, 2020), utilizes the audiovisual archive of the artist, who can also be defined as a modern-day flaneur, and builds its narrative on İlhan Mimaroğlu’s art and his perspective on art.

In this research, the politics, poetics and oppositional existence of art will be discussed through the documentary Mimaroğlu, and how art can be transformed into an ideological tool will be analyzed. The concept of political receptions of art will be discussed in contexts where artworks or art symbolize, reflect or criticize specific political ideologies, social issues, power relations or political events. Additionally, the relations between material and cultural capital will be evaluated through the migration of İlhan Mimaroğlu, the son of Architect Kemaleddin Bey, a prominent figure of the early Republic of Turkey, to abroad. In the research, the content analysis method will be used on the basis of critical discourse analysis; the film will be evaluated from the perspective of İlhan Mimaroğlu and various thinkers within the framework of the concepts of art, culture and politics in general and the politics of art, cultural capital, material capital and flaneur in particular.

Keywords: Political Art, Flaneur, Poetics, Mimaroğlu, Documentary Film.

* Ress. Asst., Izmir University of Economics, Faculty of Communication, Department of Cinema and Digital Media, Izmir, Turkey, tuncer.mert@ieu.edu.tr, 0000-0002-5609-4902.

İSTANBUL
GELİŞİM
ÜNİVERSİTESİ

uluslararası
kısa film
video ve
fotoğraf
sempozyumu

international
short film
video and
photography
symposium

İstanbul Gelişim Üniversitesi Yayınları: 146

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

Güzel Sanatlar
Fakültesi

apart